

territorium, skal ske ved kongelig anordning, er fastsættelsen af bestemmelserne foreslået overladt til fiskeriministeren.

Den hidtidige bestemmelse i SL § 1, stk. 6, hvorefter der ved kongelig anordning kan fastsættes regler for, hvorledes fremmede fiskerifartøjer, som sejler eller ankrer på dansk fiskeriterritorium, har at forholde sig, er ikke genoptaget i forslaget, idet bestemmelsen, der ikke har været bragt i anvendelse, ikke ses at have større praktisk betydning. Bestemmelsen, der ikke er begrænset til fiskerimæssige forskrifter, men omfatter forskrifter af enhver art, er i øvrigt så vid, at den også ud fra principielle synspunkter må volde betænkeligheder.

Til § 2.

Stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til § 1, stk. 5. Efter at afløsning har fundet sted af samtlige ålegårdsrettigheder og særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet, jfr. lov nr. 178 af 23. juni 1956, er klarhed skabt over omfanget og karakteren af sådanne stadigt gældende rettigheder, som staten indtil rettighedernes endelige bortfald udnytter ved udleje. En henvisning alene til de af afløsningsloven omfattede rettigheder samt til det særlige østersregale giver således en udtømmende vejledning med hensyn til de varigere indskrænkninger i den almindelige adgang til fiskeri på dansk fiskeriterritorium, som følger af særrettigheder til fiskeri.

Det bemærkes herved særligt, at de i afløsningslovens § 1, stk. 2 nævnte bundgarnsstader tilhørende staten og de her ligeledes nævnte sildevoddrætssteder, jfr. SL § 10, ikke mere har praktisk betydning og særlige beskyttelsesbestemmelser med hensyn til disse derfor overflødige.

Stk. 2. Pkt. 1 svarer til SL § 23, stk. 3. Medens adgangen til at iværksætte forbud hidtil alene har omfattet rødspætte-, torske- og andre vod, har man fundet det rigtig fremtidigt at åbne adgang til iværksættelse af forbud mod ethvert fiskeri, som kan tænkes at blive til skade for den udsatte fiskeyngel eller sættefisk.

Pkt. 2 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 22.

Pkt. 3. Bestemmelsen, der giver grundlag for iværksættelse af et mere rationelt muslingeopdræt, er ny. Fiskeribiologiske forsøg og erfaringer fra udlandet, særlig Holland og Tyskland, har vist, at udlægning af muslinger på bestemte områder (banker) i sådant kvantum, at de forhåndenværende føderessourcer udnyttes rationelt, kan have betydelige økonomiske fordele. En sådan foranstaltning kræver imidlertid, at der skabes sikkerhed for, at den i passende kvalitet og kvantum på bankerne

udlagte muslinge yngel skånes for forstyrrelser og indgreb, særligt sådanne, som forvoldes af andet fiskeri. Man har dog ikke ment, at opdræt bør kunne iværksættes på andre områder, end sådanne, hvor andet fiskeri ikke drives, eller hvor dette er af underordnet betydning i forhold til muslingefiskeriet og mulighederne for udvikling af dette, ligesom det påpeges, at væsentligere offentlige interesser ikke må tale herimod. Der tænkes her f. eks. på sikringen af byernes spildevandsudledning på den i teknisk og økonomisk henseende mest hensigtsmæssige måde.

Man er klar over, at en udvikling af dansk muslingefiskeri på denne basis må forudsætte en nærmere kontrolordning, således også med hensyn til kvalitet og kvantitet af den udlagte yngel og at en sådan kontrol, udøvet f. eks. af fiskerikontrollen, vil blive forbundet med visse udgifter. Det foreslås derfor, at en afgift for eneretten til muslingeopdræt kan opkræves til dækning heraf.

Til § 3.

Medens der i SL § 3, stk. 2, hidtil kun er givet fiskerne beskyttelse mod forsætlig beskadigelse eller fjernelse af deres redskaber og i SL § 3, stk. 1, sikkerhed mod ikke at blive fortrængt fra eller forulempet i deres lovlige fiskeri af andre fiskere, foreslås nu en almindelig beskyttelse for den enkelte fisker overfor alle andre, der udnytter eller færdes på fiskeriterritoriet. Med ordene „uden hjemmel“ er det hensigten at fastslå det naturlige, at der efter bestemmelser udenfor fiskerilovgivningen kan være fastsat begrænsninger, samt at den, der af det offentlige har opnået tilladelse til iværksættelse af en foranstaltning på søterritoriet inden for tilladelsens rammer må kunne gennemføre foranstaltningen, uanset de fiskerimæssige interesser i området, som måtte gøre sig gældende, idet den fornødne interesseafvejelse har fundet sted forud for tilladelsens meddelelse.

Til § 4.

Stk. 1. Bestemmelserne svarer i udvidet form til SL § 26, 2. pkt., 2. led. Der er således foreslået forbud mod udkastning eller udledning af alle sådanne stoffer m.v., som erfaringsmæssigt forvolder gener for eller hindrer fiskeriet, og som man under hensyn til fiskeriets nationaløkonomiske betydning finder det rimeligt at beskytte det imod. Da udkastning af flasker fra skibe har voldt stor gene for fiskeriet, navnlig i Kattegat og Skagerrak, foreslås det, at forbudet mod udkastning af genstande m. v. kommer til at gælde danske skibe også i internationalt farvand øst for linien Lindesnæs—Hanstholm. End-